

postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64 poz. 398) oraz art. 2 ustawy z 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Uszkodzonym, którzy w myśl ustawy z dn. 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398), pobierają dodatki drożyniane, przyznaje się od 1 grudnia 1923 roku począwszy aż do odwołania w miejsce dodatków drożynianych, pobieranych dotychczas na podstawie powyżej powołanej ustawy i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P. № 63, poz. 471), — dodatek drożyniany do rent, równający się różnicy między rentą pobieraną na podstawie ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w chwili wypadku, a kwotą, jakąby osoba uprawniona pobierała tytułem renty względnie odprawy po myśli §§ 559—563 i 586—595 obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej (Reichsversicherungsordnung) z dnia 19 lipca 1911 r., gdyby zarobek roczny obliczony w myśl §§ 563 — 570 powyższej ordynacji wynosił 15.000.000 mkp.

§ 2. Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu oraz Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu, jak również władze i urzędy państwowe i komunalne, względnie inne instytucje publiczne, które wstąpiły zakresem swego działania w miejsce odpowiednich niemieckich władz, urzędów i instytucji publicznych, przeprowadzających ubezpieczenie wypadkowe, o ile wypłacają rentę podpadającą pod postanowienia cytowanej ustawy z dn. 2 lipca 1921 r., obowiązane są podwyższać względnie obniżać po każdym zakończonym kwartale kalendarzowym z ważnością od drugiego miesiąca następującego kwartału dodatki drożyniane, przyznane w § 1 niniejszego rozporządzenia, w ten sposób, by renta wraz z dodatkiem zwiększała się względnie zmniejszała o sumaryczny wskaźnik zmian kosztów utrzymania, obliczony na podstawie zsumowania procentem składanym wszystkich poszczególnych wskaźników w przeciągu kwartału, ustalonych przez komisję dla badania zmian kosztów utrzymania w Warszawie.

Dodatki drożyniane, przyznane w § 1 rozporządzenia niniejszego, winny być po raz pierwszy powiększone względnie zmniejszone z ważnością od dnia 1 lutego 1924 r. przyczem zastosowany będzie wskaźnik sumaryczny, obliczony na podstawie wszystkich wskaźników poszczególnych, ustalonych przez wyżej wymienioną komisję w ciągu IV kwartału 1923 r.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

97.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 stycznia 1924 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych dekretów, ustaw i rozporządzeń Rady Ministrów na Ziemię Wileńską.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brasławski rozciąga się moc obowiązująca:

1) dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowych przepisach budowlanych na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 14, poz. 176);

2) ustawy z dnia 9 lipca 1919 r. o budowie kanałów żeglugowych fudzież regulacji rzek żeglownych i spławnych (Dz. U. R. P. № 59, poz. 356);

3) rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 14 grudnia 1920 r. o ustaleniu wzoru i wymiarów bandery dla statków państwowego zarządu wodnego (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 10, poz. 55);

4) ustawy z dnia 26 października 1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych (Dz. U. R. P. № 91, poz. 671).

§ 2. Na przyłączone do Ziemi Wileńskiej powiaty: dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski rozciąga się moc obowiązująca rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1920 r. o ustaleniu wzoru i wymiarów bandery dla statków państwowego zarządu wodnego (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 10 poz. 55).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Robót Publicznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc wszystkie przepisy obowiązujące dotychczas na obszarach w §§ 1 i 2 wymienionych, a dotyczące spraw unormowanych dekretem, ustawami i rozporządzeniami, wyszczególnionymi w niniejszem rozporządzeniu.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

98.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 26 stycznia 1924 r.

w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o majątku oraz terminu do składania spisu płatników przez zarządy gmin z art. 25 i art. 27 ustawy z 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym.

Na podstawie części drugiej art. 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym

(Dz. U. R. P. № 94, poz. 746) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań o majątku przez wszystkie osoby obowiązane do opłacania podatku majątkowego, wyznaczony art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94, poz. 746) przesuwają się do dnia 15 lutego 1924 r.

§ 2. Termin do składania spisu płatników (art. 24 ustawy) wraz z dołączonymi do nich zeznaniami (art. 25 ustawy) przez zarządy gminne, wyznaczony art. 27 powołanej ustawy, przesuwają się do końca lutego 1924 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

99.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 1924 roku

o dietach sędziów przysięgłych i mężów zaufania w b. zaborze austriackim.

Na podstawie § 25 ustawy o układaniu list przysięgłych z dnia 23 maja 1873 r. (Dz. U. P. № 121) w brzmieniu według art. 2 ustawy z dnia 23 listopada 1920 r. (Dz. U. R. P. № 112, poz. 735) zarządza się co następuje:

§ 1. Diety sędziów przysięgłych i mężów zaufania za każdy dzień posiedzenia ustala się w następujący sposób: dla otrzymania kwoty diety dziennej mnoży się mnożną ustaloną na dany miesiąc na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) przez 10 punktów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w okręgach Sądów Apelacyjnych we Lwowie, Krakowie, oraz w okręgu Sądu Okręgowego w Cieszynie i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 marca

1923 r. o dietach sędziów przysięgłych i mężów zaufania w b. zaborze austriackim (Dz. U. R. P. № 31, poz. 198).

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

100.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 26 stycznia 1924 r.

o uzupełnieniu Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części V Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134) „Taryfy wyjątkowe” wprowadza się nową taryfę wyjątkową VIII o brzmieniu następującem:

„Taryfa wyjątkowa VIII.

Na przewóz do Gdańska materiałów drzewnych wszelkich (z gr. 41).

1. Obszar ważności. Od wszystkich stacji kolei polskich do Gdańska.

2. Opłaty. Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się według kl. VII za całą odległość przewozu.

3. Warunki stosowania. Przesyłki powinny być nadane bezpośrednio do Gdańska.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*